

مهرداد درویش پور پژوهشگر فمینیست و ضد نژادپرست توجه ها را برمی انگیزد

دوشنبه ۸ آذر ۱۳۸۹ - ۲۹ نوامبر ۲۰۱۰
(گزارش و عکس از Liza Nordenhem)

(در ماه اکتبر سایت اینترنتی دانشگاه ملاردالن در سوئد به معرفی فعالیت های آکادمیک مهرداد درویش پور و گفتگو با او به عنوان پژوهشگر ماه پرداخته است. آنچه می خوانید ترجمه فارسی این گزارش است).

یک "مرد مهاجر" از "کشوری اسلامی" که با انرژی و شور و شوق فراوان درباره برابری سخن می گوید. مهرداد درویش پور پژوهشگر جنسیت و قومیت در مدرسه عالی ملاردالن هنگام سخنرانی های بیرونی اش به یقین بسیاری از پیشداوری ها را در هم می ریزد. او سخنران و گفتگوگری است که بسیار از او دعوت می شود، اغلب در رسانه ها دیده می شود و جدیداً نیز پژوهشی برای دولت در باره برابری و فرهنگ ناموسی در مدارس انجام داده است.

مهرداد درویش پور می گوید: زندگی من بر پایه نبرد علیه بی عدالتی و تبعیض در تمام اشکال آن از جمله جنسیتی، سنی، گرایش جنسی استوار است.

او در ایران متولد و بزرگ شده است و خیلی زود به فعالیت سیاسی علیه حکومت وقت و بنیادگرای اسلامی پرداخته است. مادر او سیمین درویش پور که طلاق گرفته بود، الگوی قدرتمندی در زندگی مهرداد بوده است. سیمین در زندگی خود علیه نظام مردسالار در عمل جنگید و نشان داد که می توان سرنوشت خود را برغم شرایط دشوار تغییر داد. درویش پور تاکید می کند: برای من مادرم الهام بخش اندیشه های فمینیستی ام بوده است.

اکنون 26 سال از مهاجرت مهرداد درویش پور همچون پناهنده سیاسی به سوئد میگذرد. او کشور سکولار سوئد را تقریباً بلافاصله خانه خود میابد و امروز بر این باور است که ریشه داشتن در دو کشور به فرد غنا می بخشد.

پژوهش در باره اختلافات خانوادگی

پیشینه ایرانی او در پی تحصیل در دانشگاه استکهلم در رویکرد به بررسی اختلافات خانوادگی ایرانیان سوئد از منظر جنسیت و قدرت نقش داشته است. او پس از پایان تحصیلات لیسانس جامعه شناسی، به پژوهش

در دوره دکترای می پردازد و رساله دکترای جامعه شناسی خود را با نام " زنان مهاجر الگوشکن، تاثیرات نبرد قدرت در روابط خانواده های ایرانی" تدوین میکند. پژوهش های او در باره خانواده های طلاق گرفته و مزدوج نشان میدهد که تغییر روابط قدرت دو جنس پس از مهاجرت در گسترش طلاق ها نقش داشته است.

-اعتبار اجتماعی و نفوذ مردان اغلب پس از مهاجرت به سوئد کاهش می یابد در حالیکه موقعیت زنان بهبود می یابد. برای مردانی که در جامعه نیز ادغام نشده و برای مثال بیکارند، پذیرش افزایش قدرت زنان سخت خواهد بود.

برابری و مسئله فرهنگ ناموسی در مدارس

در ویش پور در مجموع همراه باه رساله خود حدود 30 مقاله علمی، عامه پسند، فصل کتاب و کتاب در باره موضوع جنسیت و قومیت و خانواده در سطح کشور و در سطح بین المللی به چاپ رسانده است. تعدادی از کتاب ها و متون او به عنوان منبع درسی در دانشگاه های سوئد و از جمله در ملاردالن که او اکنون در آن جا استاد رشته مددکاری اجتماعی است درس داده می شود.

او عضو کمیته برابری مدرسه عالی ملاردالن است. و به عنوان کارشناس متخصص در پروژه های گروه های گوناگون اداره کل خدمات اجتماعی کشور و استان حضور داشته و در بررسی های پژوهش های دولتی از جمله بزرگترین بررسی دولتی در باره قدرت زنان نیز همکاری کرده است. (کتاب خانواده، قدرت، و برابری، بررسی رسمی دولت، سال 1997، شماره 38).

از دانشگاه لوند پروژه Hans Lorentz از ملاردالن و دکتر Pirjo Laahdenperää - هم اکنون من همراه با پروفیسور ای برای هئیت برابری دولت در مدارس به پایان برده ایم. در ویش پور توضیح می دهد که این پروژه به بررسی اطلاعات و دانش موجود در باره چگونگی مبارزه علیه مسئله فرهنگ ناموسی و در هم آمیختن برابری و چندگانگی در مدارس سوئد پرداخته است.

در باره مسائل مربوط به آنچه فرهنگ ناموسی خوانده می شود اغلب با مهرداد تماس گرفته می شود. او چندی پیش در سمیناری در میز گرد با وزیر برابری (وبهم پیوستگی) خانم نیامکو سابونی در پانلی شرکت کرد و نظرات مهرداد عمیقاً با نظرات وزیر تفاوت داشت.

-خانوم وزیر، سابونی برداشتی فرهنگ گرایانه از مسئله ناموسی دارد. در این برداشت آدمی می پندارد که همه مشکلات با خواست نهادن پیش روی مهاجرین برای تطبیق با فرهنگ سوئد حل می شود. این گفته مهرداد است که خود نظریه میان برشی در این باره دارد. این بدامن معنا است که او از خلاصه کردن مسئله در امری فرهنگی خودداری کرده و بر تاثیر متقابل عوامل قدرت همچون طبقه، جنسیت، قومیت و نسل بر یکدیگر که میتواند بر شکل گیری خشونت ناموسی اثر منفی بگذارد، تاکید میکند.

افزایش مشارکت

مهرداد درویش پور تاکید می کند: نمی توان پرده پوشی کرد که مسئله ناموس پرستی در بین برخی گروه ها بیشتر از دیگران است. اما مهر فرهنگی زدن به این امر، "ما" و "آنها" می آفریند. ورود حزب نژادپرست دمکرات های سوئد به پارلمان نتیجه این گونه اندیشیدن است. اما بهم پیوستگی و ادغام به معنای سخن گفتن از "ما" و "آنها" نیست. بلکه از نظر درویش پور بهم پیوستگی پروسه ای متقابل است که هدف آن میبایست افزایش مشارکت باشد و تبعیض مهمترین مانع گسترش آن است.

- هم از این رو از سوی جامعه باید پیام صریحی داد که مکانیسم های به حاشیه راندن و بیرون نهادن انسان ها پذیرفتنی نیست. به گفته درویش پور برای مقابله با این مشکلات از جمله باید مجازات جرائم با انگیزه های نژادپرستانه و جرائم علیه زنان سخت تر شود.

متن و عکس از Liza Nordenem

به نقل از شهروند

لینک گزارش به انگلیسی

<http://www.mdh.se/research/2.604/Mehrdad%20Darvishpour>